

ชื่อโครงการ ศึกษาเชิงเปรียบเทียบการมีชีวิตรอดของพันธุ์พืชอาหารสัตว์ เมื่อนำไปปลูกในพื้นที่ป่าโปร่งโดยไม่มีการใช้เครื่องจักรกล เครื่องมือทุนแรง (ไม่มีการไถพรวน) เพื่อการอนุรักษ์ดินน้ำ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเชิงเปรียบเทียบการมีชีวิตรอดของพันธุ์พืชอาหารสัตว์ เมื่อนำไปปลูกในพื้นที่ป่าโปร่งโดยไม่มีการใช้เครื่องจักรกล เครื่องมือทุนแรง (ไม่มีการไถพรวน) เพื่อการอนุรักษ์ดินน้ำ

พระราชดำริ

ผู้รับผิดชอบ กรมปศุสัตว์

ระยะเวลาดำเนินงาน 2528-2530

การดำเนินงาน

จัดเตรียมพื้นที่ป่าโปร่ง ซึ่งเป็นสภาพธรรมชาติ จัดแบ่งพื้นที่เป็น 11 ส่วน ขนาดเท่ากัน นำพืชอาหารสัตว์ 11 ชนิด (หญ้ารูจี, กินนี, เซตาลี, สตาร์, คอคตอนแพนนิค, ออสเตเลีย, ไมยราบไร้หนาม, ซิกแนล, กระถิน, หญ้าพื้นเมืองและถั่วลาย) เข้าไปปลูกโดยใช้ห่อและท่อนพันธุ์ยกเว้นตระกูลถั่วใช้วิธีหว่าน ดูแลด้านการปราบวัชพืชเป็นครั้งคราว เก็บข้อมูลตัวเลข ค่อเนื่องเป็นระยะ 1 ปี

ผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาทดสอบ เมื่อนำพันธุ์พืชอาหารสัตว์ 11 ชนิด เข้าไปปลูกพืชทุกชนิดขึ้นได้ดี มีการแตกกอและให้ผลผลิตทุกชนิดพืชอาหารสัตว์ที่ให้ผลผลิตก่อนข้างคือ หญ้ารูจี, สตาร์, หญ้าออสเตเลีย, ถั่วลาย และไมยราบไร้หนาม เวลาผ่านไปเมื่อถึงปลายฤดูแล้ง หญ้าและถั่วชนิดต่างๆ ค่อยๆ เปลี่ยนจากสีเขียวเป็นสีเหลือง และค่อยๆ แห้งตาย เป็นหย่อมๆ และตายหมดในที่สุด ในฤดูฝนปีต่อมา พบว่า หญ้าที่เหลืองแต่กอที่คาดว่าตายหมดแล้ว มีบางชนิดแตกกอและแพร่ขยายพันธุ์ต่อไปได้อีก ซึ่งที่เห็นชัด ได้แก่ หญ้าสตาร์ รูจี ถั่วลาย และหญ้าพื้นเมืองที่มีลักษณะคล้ายหญ้าออสเตเลีย แต่มีปริมาณที่คงเหลือเป็นจำนวนน้อย นั่นพอเป็นแนวทางบ่งชี้ได้ว่า พืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสมที่จะใช้เพื่อปรับปรุงทุ่งหญ้า ป่าธรรมชาติที่เป็นสภาพพื้นที่ป่าโปร่งเพื่อการอนุรักษ์ดินน้ำ และให้สัตว์เลี้ยงได้มีอาหารกินเพิ่มขึ้น พืชอาหารสัตว์เหล่านั้น น่าจะเป็นหญ้าสตาร์ รูจี ถั่วลาย ฯลฯ เข้าไปปลูกเสริมในพื้นที่ดังกล่าวได้